

رامین فراتر از حماسه

امنیت انرژی، شب‌زدگی، و علیجنابان رضا خسروی و محمد مهدی امیری

عباس ملکی- علی فریادرس

استاد دانشگاه شریف- متخصص انرژی

در بمباران روزانه اخبار، خبری آمد که مهندسین و تکنیسین نیروگاه رامین اهواز ۱۸ ساعت بر روی کندانسور نیروگاه در حال کار، در دمای ۷۰ درجه و رطوبت ۹۰ درصد، بی‌وقفه تلاش کردند تا در عرضه برق خللی وارد نشود. گزینه دیگر خاموشی نیروگاه به مدت ۲ روز و تعمیر آن بوده است. ۲ روز عدد کوچکی است که معادل ۴۸ ساعت است، اما این روزها حتی غیر اهوازی‌ها هم می‌دانند که ۴۸ ساعت برای اهواز ثابیه‌ثابیه‌اش بدون برق و وسایل سرمایشی غیرقابل تحمل است. همین امر فداکاری آقایان خسروی و امیری را برای هموطنانشان ایجاب کرده است تا در آن شرایط سخت، شیوه آسان‌تر و خاموشی را برنگزینند. باید بر دست و روی دوده‌اندود آن‌ها بوسه زد.

اکنون جفای بزرگ‌تر در حق این دو جوان آن است که این واقعه را به سان زرمنامه‌ها به حماسه ختم کنیم. اما صحبت از استهلاک، سرمایه‌گذاری، ساختار بازار، یارانه انرژی، تحریم، قراردادهای خرید برق، و... نیز دیگر بحث‌نخمنای شده‌است. همه‌ما به‌خوبی نهنتها مشکلات را می‌دانیم که خیلی خوب آنها را لمس کرده‌ایم. اما چطور باید حل‌شان کرد؟ سزاوار نیست کشوری که تنها یک درصد از جمعیت جهان را دارد با دارابودن ۱۱ درصد نفت و ۱۷ درصد گاز جهان امنیت انرژی‌اش در خطر باشد. پرسش اینجاست که تا چه زمانی باید امورات انرژی کشور به‌صورت وصله‌پینه‌ای، یا با فداکاری و جانفشانی پیش برده شود؟

انرژی به طرز غیرقابل باوری در پیدا و ناپیداترین گونه‌مکن با تمام ابعاد اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، و امنیتی ما گره خورده است. انرژی یعنی برق ساختمان ادارات، یعنی شارژ لپ‌تاپ یک دانشجو، یعنی تلویزیون روشن در خانه سالمندان، یعنی کولر گازی در خانه یک شهروند بندرعباسی، یعنی بنزین نئسان تیانای نیروی انتظامی، یعنی پتروشیمی، یعنی پلیمر، کیف، کفش، مبل و... این شبکع عظیم انرژی را با تمام بازیگران اقتصادی و سیاسی‌اش باید خیلی کلان‌تر دید. یعنی جایی در حد و حدود اقتصاد سیاسی.

اصلاحات در بخش انرژی در دست وزیر نفت یا وزیر نیرو نیست. در دست ریاست قوه مجریه، مقننه، یا قضائیه نیز

عباس ملکی

علی فریادرس

رامین فراتر از حماسه

امنیت انرژی، شب‌زدگی، و علیجنابان رضا خسروی و محمد مهدی امیری

عباس ملکی- علی فریادرس

استاد دانشگاه شریف- متخصص انرژی

رامین فراتر از حماسه

امنیت انرژی، شب‌زدگی، و علیجنابان رضا خسروی و محمد مهدی امیری

عباس ملکی- علی فریادرس

استاد دانشگاه شریف- متخصص انرژی

رامین فراتر از حماسه

امنیت انرژی، شب‌زدگی، و علیجنابان رضا خسروی و محمد مهدی امیری

عباس ملکی- علی فریادرس

استاد دانشگاه شریف- متخصص انرژی

رامین فراتر از حماسه

امنیت انرژی، شب‌زدگی، و علیجنابان رضا خسروی و محمد مهدی امیری

عباس ملکی- علی فریادرس

استاد دانشگاه شریف- متخصص انرژی

رامین فراتر از حماسه

امنیت انرژی، شب‌زدگی، و علیجنابان رضا خسروی و محمد مهدی امیری

عباس ملکی- علی فریادرس

استاد دانشگاه شریف- متخصص انرژی

رامین فراتر از حماسه

امنیت انرژی، شب‌زدگی، و علیجنابان رضا خسروی و محمد مهدی امیری

عباس ملکی- علی فریادرس

استاد دانشگاه شریف- متخصص انرژی

رامین فراتر از حماسه

امنیت انرژی، شب‌زدگی، و علیجنابان رضا خسروی و محمد مهدی امیری

عباس ملکی- علی فریادرس

استاد دانشگاه شریف- متخصص انرژی

رامین فراتر از حماسه

امنیت انرژی، شب‌زدگی، و علیجنابان رضا خسروی و محمد مهدی امیری

نیست. در دست رهبری هم نیست. در دست همه هست و در دست هیچ‌کس نیست. کار از حدود بحرانی خود تجاوز کرده است و اگر قرار است کاری صورت گیرد باید از اختیارات معمول نیز فراتر رود و همه با هم در زیر تیغ اصلاحات بروند. نمی‌شود وزیر نیرو چیزی بگوید، رئیس مجلس چیز دیگر، صداوسیما سخنی متفاوت‌تر، انمه جمعه موضعی به‌گونه‌ای دیگر، و رئیس‌جمهور نیز حیران‌تر از دیگران؛ مناسبات خود با رهبری، سایر قوا، اجزای مختلف دولت، و نهادهای عمومی غیردولتی را در گرداب این بحران انرژی آسیب‌پذیرتر ببیند. اگر قرار به اصلاحات است، هماهنگی کل نظام اصل ضروری است. باید از حکومت صدای واحدی مخابره شود. این صدای واحد نه از سر تحکم و نگاه امنیتی که باید از سر شفافیت موضوع و در روشنی قرارگرفتن باشد. اگر روزی نیز قرار به مجازات اصلاح‌کنندگان است باید همه خطاب گیرند. به زبان ساده در روز ناسزاگفتن به سیاست‌گذاران نیز باید هرکس سهمی را بردارد.

سیاست‌گذاران بیابند سازوکاری ترتیب دهند تا ناسزاها به طور مساوی میان همه تقسیم شود. آنگاه کسانی هم پیدا خواهند شد که هم متخصص باشند و هم زیر بار سنگین اصلاحات روند. اگر قرار به شب‌زدگی در سیاست‌گذاری باشد، باز هم نرخ و قیمت و بخشنامه و دستورالعمل و... از پستوی پنهان‌خانه‌ای بیرون خواهد آمد، عواقبش بر عهده کسی نخواهد بود، ترس تصمیم‌گیری در آینده تقویت خواهد شد، اصلاحات به تعویق خواهد افتاد، و بارش دوباره به دوش امثال آقایان خسروی و امیری است. آقای پزشکیمان باید، شب‌زدگی را بردارد و با رویه‌ای که از خود نشان داده-که دوست و رقیب را در آغوش می‌گیرد-با کمک و حمایت رهبری میان اجزای مختلف حکمرانی هماهنگی برقرار کند. این یک بازی است. نباید در این بازی کسی احساس کند که ضرر بیشتری نسبت به دیگری متحمل می‌شود یا محبوبیت بیشتری در حال از دست‌دادن است. اگر در این میان خود آقای رئیس‌جمهور پیش‌قدم شود و کمی سهم ناسزای بیشتری را هم بردارد، زیننده‌تر است. به هر حال، او رئیس طاق‌جمهور است. پیوست زمان‌بندی منسجم، عدالت و رفاه طبقات ضعیف، سنجش واکتش، تدریجی بودن، شفافیت، سخن گفتن با مردم و فعالان اقتصادی، و پرهیز از شب‌زدگی از لوازم اساسی اصلاحات نتیجه‌بخش در یک بخش حساس مانند انرژی است.

۲

تیتریک

HEADLINE ONE

حمله بی‌امان تندروها به ظریف ادامه دارد

هجوم به آقای دیپلمات

محسن صالحی‌خواه

گزارشگر هم‌میهن

همانطور که پیش‌بینی می‌شد، توپخانه جریان تندرو با قدرت تمام مشغول کار شد. البته حکم رئیس‌جمهور منتخب هنوز تنفیذ و او برای ادای سوگند در مجلس حاضر نشده؛ به همین دلیل خیلی نمی‌توان او را هدف قرار داد. پس بهترین گزینه برای شروع کار، زدن یکی از مشاوران ارشد اوست که نهنتها در جریان کمپین انتخاباتی‌اش بسیارفعال بود، بلکه امروز نیز در جریان فراهم‌سازی مقدمات تشکیل دولت چهاردهم بسیار مؤثر است. محمدجواد ظریف از زمانی که وزیر خار چه شد و از تغییر مسیر سیاست خارجی کشور صحبت کرد تا امروز که نه در جایگاه وزیر، بلکه در جایگاه رئیس شورای راهبری ایستاده، همواره مورد حمله قرار گرفته است. شاید حملات امروز به خاطر نقش آفرینی‌اش در انتخابات وهمچنین دو حضور تلویزیونی باشد؛ اما از سال ۱۴۰۰ که به دانشگاه بازگشت تا قبل از اینکه بحث انتخابات مطرح شود، به بهانه‌های مختلف او را می‌زدند. مثلاً می‌خواستند حسین امیرعبداللهیان را در دوران حیاتش تمجید کنند، برای بالا بردن جایگاه وزیر خار چه فقیذ کشورمان، ظریف را می‌زدند. رابطه با عربستان که تحت حمایت همین جریان بر هم خورد در دوران دولت سیزدهم مجدداً برقرار شد، می‌گفتند مدعیان مذاکره کار از ما یاد بگیرند. حالا صحبت‌های ظریف مبنی بر اعمال تبعیض مثبت برای میدان دادن به بانوان و اقلیت‌های دینی و قومی و زورودشان به عرصه مدیریت ارشد کشور، بهانه دیگری برای تشدید حملات شده است. در حال حاضر، روزنامه‌های اصولگرا و تندرو، تریبون‌های نمازجمعه، اکانت‌های سایبری و سیاستمداران جناح‌راست‌شمشیر را برای ظریف از رو بسته‌اند. بعضی الفاظ تند به کار می‌برند و برخی دیگر سعی می‌کنند حرف‌هایشان را با کنایه و در لفافه بزنند. در آخرین حرکت، جمعیتی در نمازجمعه‌تهران به ظریف فحاشی کردند که از ذکر آن کلمات معذوریم.

▼ **سرنوشت عجیب آقای ظریف**

بخشی از رفتار تندروها با ظریف قایل درک است و می‌توانیم آن را ذیل اختلافات سیاسی تعریف کنیم. اما شدت آن را نمی‌توان چیزی جز کینه تعریف کرد. آنقدر سال‌ها گفتند نامشروع است که خودشان باورش‌ان شد. اما هیچ‌وقت نمی‌گویند یک خائن چطور هشت سال وزیر امور خارجه و عضو شورایعالی امنیت ملی بود و تمام دستگاه‌های امنیتی و حاکمیتی کشور را هم فریب داد و هیچ‌کس هم از خیانت او باخبر نشد، فقط مدیران فلان روزنامه یا پهمان جبهه سیاسی از آن باخبر بودند. نکته جالب توجه آنجاست که آن‌هایی ظریف را می‌زند که خودشان با جریان فکری‌شان، ایران را تحت تحریم‌های فصل هفتم منشور ملل متحد بردند و مشخص نبود بعد از آن چه قطعنامه‌هایی برای ایران به ارمغان بیاورند؛ اما به کسی که تلاش خود را در تاین دسته‌گل دیپلماتیک را از آب بگیرد، بر حسب خیانت می‌زنند.

محمدجواد ظریف سرنوشت عجیبی دارد. ناخشن و زدن او از تریبون‌های رسمی و غیررسمی نهنتها بد نیست بلکه امتیاز محسوب می‌شود. سلطنت‌طلب‌ها، اسرائیلی‌ها، امریکایی‌ها و منافقین‌یکی از نقات اشتراک‌شان

در دیدار مسعود پزشکیان با فعالان اقتصادی مطرح شد:

راهکارهایی برای توسعه اقتصاد ایران

گروه خبر: روز گذشته مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور منتخب، برای دیدار با جمعی از فعالان بخش خصوصی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران حاضر شد. مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور منتخب در این نشست با تاکید بر تمرکززدایی به فعالان اقتصادی پیشنهاد کرد که کسب‌وکارهای خود را از تهران بیرون ببرند، «باید صنعت و اقتصاد را به شهرهای ساحلی و نزدیک دریا ببریم چراکه این کار هزینه تولید را به واسطه کاهش هزینه‌های واردات و صادرات و تأمین آب و برق کاهش می‌دهد.» او گفت: «همه ما باید تابع سخنانی باشیم که مبنای علمی داشته، پایدار هستند و هر لحظه تغییر نمی‌کنند. نمی‌شود با علم و تجربه دعوا کرد. همه باید در مقابل حرف حق و کارشناسی‌شده، سر خم کنند.» او با بیان اینکه جمع‌بندی نظرات کارشناسی مبنای عمل دولت چهاردهم خواهد بود، ادامه داد: «اگر کسی راه درست را به ما نشان داد باید به آن عمل کرد. ظلم این است که حرف درست را نپذیریم و آنچه دلمان می‌خواهد را اعمال کنیم و نه آنچه حق و کارشناسی شده است.» او در این نشست خطاب به فعالان اقتصادی، گفت: «اگر کشور بخواهد پیشرفت کند با کمک شما خواهد بود. نمی‌توان با وجود موانع در مسیر تولید، انتظار افزایش تولید داشته باشیم، عده‌ای دلال هستند و مالیات نمی‌دهند اما فشار مالیاتی متوجه تولیدکننده می‌شود.» رئیس‌جمهور منتخب با اشاره به تشکیل کمیته‌ای برای تدوین طرح کارشناسی در حوزه اقتصاد، ادامه داد: «در این کمیته نمایندگان بخش خصوصی، دانشگاه، صنعت، سازمان‌های مربوطه دولتی و وزارت امور خارجه حضور داشته باشند تا یک نقشه راه کارشناسی‌شده اقتصادی تعیین کنند. در این نقشه راه، تکلیف هر یک از بخش‌ها از دولت، دانشگاه، اتاق و بخش

کوبیدن ظریف است. تکلیف آن‌ها که مشخص است، نمی‌دانیم این کینه داخلی از چه جایی نشأت می‌گیرد.

▼ **آشنایی سنگین**

ظریف گفت شیعه بودن امتیازی محسوب نمی‌شود و همین مسئله دستاویز حمله‌های مجددراست افراطی به او شد. اگر بخواهیم تکمله‌ای به صحبت‌های ظریف بزنیم، صرف شیعه بودن بیش از ۹۰ درصد سیاستمداران‌اش از شیعیان هستند، قاعدتاً امتیاز خاصی نیست. از سوی دیگر، شاید بیشتر از ۹۰ درصد همین سیاستمداران نیز مرد هستند، باید زمینه رشد را برای زنان فراهم کرد. بعد از صحبت‌های ظریف شدت آشنایی سنگین شد. حسین شرعتمداری، مدیرمسئول کیهان در یادداشتی خطاب به ظریف نوشت: از کی تا به حال «شیعه بودن» در جمهوری اسلامی خصوصیت و به‌اصطلاح، امتیاز منفی تلقی می‌شود؟! می‌فرمایید «از مذاهب و ادیان رسمی باشید امتیازی می‌گیرید، شیعه باشید امتیاز نمی‌گیرید!» آیا منظور تان این است که شیعه جزء مذاهب و ادیان رسمی نیست؟! در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، از مذهب شیعه به‌عنوان مذهب رسمی کشور یاد شده است. جنابعالی چه کار اید و از کدام جایگاه، شیعه بودن را در گزینش اعضای کابینه، خصوصیت منفی تلقی کرده‌اید؟! چه کسی به شما چنین اجازه‌ای داده است؟! آقای ظریف لطفاً بدون سفسطه و از این شاخه به آن شاخه پریدن – که عادت شناخته‌شده جنابعالی است – بفرمایید این دیدگاه شما درباره شیعه با آنچه پیوسته و بی‌وقفه از سوی آمریکا و صهیونیست‌ها تبلیغ می‌شود چه تفاوتی دارد؟! حتماً می‌دانید و بارها خوانده و شنیده‌اید که صهیونیست‌ها اصلی‌ترین مشکل خود را دیدگاه و گفتمان شیعی می‌دانند و بارها بر مقابله با آن به‌عنوان یک خط استراتژیک و غیرقابل تغییر تاکیدورزیده و می‌ورزند.»

سیدمحمد نوپیان، نماینده تندرو و ضدبر جام‌مجلس ظریف را این‌طور هدف قرار داد: «برای بزرگ شده آمریکا که پوست و گوشت و خوشن در دیار کفر شکل گرفته، بدیهی است که شیعه بودن یا مسلمان بودن در نظرش امتیازی محسوب نشود، بلکه شاید به تبع اربابان آمریکایی، بهودی بودن برای این‌ها مهم‌ترین امتیاز باشد.»

حمید رسایی، نماینده مجلس و چهره نزدیک به سعید جلیلی در توئیتر (ایکس) نوشت: «مستر ظریف درش را در آمریکا خوب خوانده! تا جایی که پس از بالاگرفتن انتقادات به‌دلیل شاخص‌گذاری غلط مدیریتی در دولت پزشکیان (مثل امتیاز نداشتن پیروی از علی (ع)) ناگهان درنماز جمعه ظاهر می‌شود تا یکی باهماهنگی علیه‌اش شعار بدهد و جماعتی تراحت‌پیری کنند و اسباب‌مظلوم‌نمایی مستر فراهم‌شود!»

سیداحمد علم‌الهدی، امام جمعه مشهد تا جمعه و خطبه‌های نماز صبر کرد و در جریان آن سخنرانی به ظریف تاخت: «در تفسیر حکمت، مقام معظم رهبری فرموده‌اند رفتار و گفتار ما خردمندانه باشد. باید از ساده‌لوحی‌ها اجتناب کرد. به دور از حکمت است سانتریفیوژها را مثل حلبی جمع‌آوری کنیم فقط به این دلیل که بتوانیم بر وزیر امور خارجه آمریکا دست بدهیم و در خیابان قدم بزنیم. به دور از خرد است نان و آب ملت را به سیاست خارجی ربط بدهیم. اگر کاری بکنید مشکل نان با رفیع تحریم برداشته شود، آن‌ها به قدری فشار می‌آورند همان نان ملت هم بریده شود. آن‌ها اگر بدانند ما با تحریم تحت فشار قرار می‌گیریم، قطعاً آن را تشدید خواهند کرد. شما دیدید بیش از هزار

در دیدار مسعود پزشکیان با فعالان اقتصادی مطرح شد:

راهکارهایی برای توسعه اقتصاد ایران

خصوصی و... مشخص خواهد شد. بعد از تعیین وظایف این کمیته هر سه ماه یک‌بار جلسه تشکیل می‌دهد تا هر ارگان پاسخ دهد چه مقدار به وظایف خود عمل کرده و تکالیف مربوطه را به کجا رسانده است.» او تاکید کرد: «هر اقدامی که در توان من باشد، برای هموار شدن مسیر تولید و توسعه اقتصادی انجام خواهد داد. دولت چهاردهم بستر توسعه اقتصادی را با همکاری خود بخش خصوصی فراهم خواهد کرد.»

صمد حسن‌زاده، رئیس اتاق بازرگانی صنایع معادن و کشاورزی ایران هم در این نشست گفت: «توسعه اقتصاد کشور با مشارکت مردم توسط بخش خصوصی محقق خواهد شد. اینکه رئیس‌جمهور منتخب در راستای وعده‌های خود در ایام انتخابات در اولین دیدار خود در جمع بخش خصوصی حاضر شده است امیدآفرین است.» او با اشاره به نامطلوب بودن وضعیت فضای کسب‌وکار، اظهار کرد: «خواست ما این است که دولت چهاردهم توجه بیشتری به بهبود فضای کسب‌وکار، توسعه اقتصادی و توسعه و بهبود روابط بین‌المللی از خود نشان دهد.»

▼ **بهبود دیپلماسی اقتصادی**

در ادامه محمد قاسمی، رئیس مرکز پژوهش‌های اتاق ایران با اشاره به مشکلات کلان اقتصاد، گفت: «ساخت اقتصادی ایران به دلیل تحریم با آسیب جدی مواجه بوده، دولت جایگزین بخش خصوصی شده و نرخ تأمین مالی بخش خصوصی بالاترین نرخ بعد از جنگ است.» او مهم‌ترین موانع محیط کسب‌وکار از نظر اتاق‌های سه‌گانه تعاون، اصناف و بازرگانی ایران را غیرقابل‌پیش‌بینی بودن و بی‌ثباتی سیاست‌ها، مقررات و قوانین، ناعادلانه بودن دریافت مالیات و قوانین تأمین اجتماعی و همچنین

گزارش یک

گزارش دو